

Елисавета Багряна

На „Хелиос“

О, не руши възторга чист и ням
и не убивай спомена ми гален:
за мене ти живееш само там,
на „Хелиос“, на палубата бяла,
сред тъмните, улегнали вълни,
в нощта, когато гледахме отсреща
безчетните крайбрежни светлини
и стари замъци край Будапеща.
Когато вятърът ми взе воала
и смъкна мойто пътено наметало,
и светли капки пръснаха в лицето,
и Дунава бе нов и многоцветен.

И нека бъде твоя лик споен
с най-радостните седем дни и нощи
на моя пръв, неповторим подем,
когато аз не подозирах още
как тежък ще е пътя ми назад
и даже не помислях да се питам –
дали обичам своя спътник млад,
или пък своята младост недопита,
на мощното кормило песента
и вятъра, и волността света.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11668>]